

La fragmentació del sentit

Hi ha qui escriu poesia per formar-se una autobiografia literària pública. N'hi ha d'altres que n'escruien per donar sentit a allò que viuen i per explicar d'una manera elaborada allò que ens configura per dins. És així, en aquesta segona variant creativa que esmentem, quan la veu poètica adquireix completament la seva raó de ser. Míriam Cano (Molins de Rei, 1982) pertany a aquest grup de poetes i amb *Buntsandstein*, que és el seu debut literari, va merèixer el prestigiós premi de poesia Martí Dot 2012 per a joves poetes. Míriam Cano ha construït un poemari sòlid i ben estructurat que desenvolupa el motiu temàtic dels processos d'erosió —i de sedimentació— de la pedra. El lligam explícit amb el món de la geologia li permet objectivar els seus processos existencials i vitals amb els diferents estats de la matèria: erosió-transport-sedimentació-meteorització. De fet, aquests quatre estats són els que donen nom i sentit a les quatre parts homònimes del llibre. El títol ja remet a l'erosió geològica mitjançant el mot alemany *buntsandstein* ("pedra de sorra vermella") que remet a l'era secundària i exemplifica a la perfecció les variacions constitutives que viu l'individu en la seva morfologia interior. El paral·lelisme queda palès al llarg de tot el llibre. Com es-

criu David Castillo al pròleg de l'obra, el poemari presenta líricament la dislocació entre el desig i la realitat, entre l'amor i la impossibilitat. El que és erosió en la matèria és desgast en l'interior de les persones. L'erosió és emoció en un àmbit existencial. És una força externa que suporta l'individu en el terreny de les emocions i que fa possible el creixe-

ment i alhora els canvis en la seva personalitat. L'erosió és desgast, transformació i sedimentació. Si bé podem establir el paral·lelisme de la pedra amb el món interior individual, també el podem desplegar temàticament en la noció del cos com a element que reflecteix les fissures, les ferides, les esquerdes, del dia a dia: "El dolor / sobre la pell / ha esdevingut / nova pell. // He de destil·lar / gota a gota / la fel / i convertir-la / en aigua. En l'altre poema acarat amb aquest, pàgina per pàgina, la poeta declara el procés d'escriptura: Repensar-se, / sorgir de la paraula neta / [buida], // esdevenir argila, / endolcir-se els contorns, / deixar que els mots s'enfilin / per les venes, / omplir-se de sentit, / configurar-se, / deixar sorgir del llot un altre jo." Els sotracos emocionals, el desamor subjacent als versos i la transformació vital constant, comanden la construcció lírica del llibre. Míriam Cano ha sabut convertir els estralls externs de la realitat en una condensació lí-

rica que conjumina poesia i veritat. Desenvolupa un cicle creatiu que adopta els caires de l'el·lipsi i del simbolisme, com a recursos expressius, i que enriqueixen les claus realistes des d'on naixien els poemes. Les referències literàries, cinematogràfiques i musicals del poemari creen una radiografia urbana de la contemporaneïtat. *

Míriam Cano ha obtingut el premi Martí Dot de Sant Feliu de Llobregat LITA BOSCH

BUNTSANDSTEIN
Míriam Cano
Premi Martí Dot de Sant Feliu de Llobregat
Editorial: Viena
Barcelona, 2013
Pàgines: 57
Preu: 10 euros

NOVEL·LA JORDI CAPDEVILA

Epopeia en temps de Tarraco

La història repetida universalment d'un heroi, un drac i una princesa, amb el resultat feliç que tots coneixem, ja té una versió propera. I ens arriba de les mans de Manel Bonany, escriptor, guionista i músic, que ha gratat totes les petjades documentades, escrites i orals de la regió romana Tarraconense a principis del segle IV, per bastir una original epopeia de la llegenda de sant Jordi. El príncep, en aquest cas, no és més que Nigre, un jove que treballa en una mina de sal i que lluita per deslliurar-se de l'esclavitud en una societat subjugada per la repressió del poder de cèsars. Uns subalterns terrorífics que tenien com a missió xuclar la sang de tots els súbdits per a major glòria de l'Imperi. En aquesta societat

oprimida també s'hi gesta una revolució espiritual en la clandestinitat que va reeixint i que acabarà amb la cristianització massiva i la mort de tots els déus clàssics i propis que havien cristallitzat durant segles.

Nigre lluita per deixar de ser esclau i obtenir la condició de llibert per poder casar-se amb Úlpia, una noia verge. Una estimació que pot fer fallida perquè la donzella serà l'escollida per ofrenar la seva vida a un drac infernal, que atemoreix la població. Una munió de personatges, lliures i esclaus, amb poders fi-

L'ESCLAU DE LA SAL
Manel Bonany
Editorial: Ara Llibres
Barcelona, 2013
Pàgines: 304
Preu: 18,90 euros

sics uns i esotèrics altres, seran coristes d'aquesta llegenda que té per escenari l'infern terrenal.

L'agilitat del narrador per descriure els personatges amb les seves il·lusions, tristeses i sentiments representa un actiu de la novel·la, que agafa color i forma amb la documentada exposició que fa l'autor de la vida diària. L'estil clar i directe, amb deixos de la feina de guionista de l'escriptor, completa el retaulle d'una història prou atractiva pels successius canvis de ritme narratiu i l'angoixa dels perills que viuen els herois del relat. *